

Af de Betragtninger, som *Partiordførerne* fremsatte ved Finanslovforslagets I. *Behandling* i Folketinget, skal i sammentrængt Form anføres følgende Uddrag:

Alsing Andersen (S.) pegede paa, at den finansielle Virksomhed var varetaget paa saa god en Maade, at alle med rolig Samvittighed havde kunnet se paa, at Finansministeren gjorde Brug af den Bemyndigelse, som Rigsdagen havde givet ham til gennem et nyt og efter danske Forhold usædvanlig stort *Laan* at fremskaffe Midler til Statens Deltagelse i Kampen mod Arbejdsløsheden. Baade ud fra et finansministerielt og et almindeligt samfundsmæssigt Synspunkt var der Grund til at være tilfreds med, at Finansministeren naaede det Maal, han havde sat sig ved *Laanets* Udbydelse. — Et af de Spørgsmaal, som i særlig Grad havde beslaglagt Opmærksomheden, var Spørgsmaalet om at holde *Beskæftigelsen* oppe, og man maatte erkende, at Samlingsregeringen med stor Forudseenhed havde taget fat paa dette Problem, idet den allerede i Sommeren 1940 var gaaet i Gang med omfattende Planer. Resultaterne af Kampen mod Arbejdsløsheden gjorde ogsaa al Skepsis til Skamme. Der var paa dette Omraade udført intet mindre end en Bedrift, som understregede Værdien af at løfte i Flok. Det fortjente i øvrigt at fremhæves, at Resultatet skyldtes en lykkelig Kombination af offentlige Arbejder og private Arbejder, støttede af Stat og Kommune gennem Tilskud og *Laan* eller stimuleret paa anden Maade af samfundsmæssige Foranstaltninger. Med Hensyn til Fremtiden havde man med Tilfredshed hørt om de yderligere Foranstaltninger, som var forberedt til hurtig Igangsættelse, naar Forholdene gav Anledning dertil; i Tilslutning hertil nævntes Spørgsmaalet om Ydelse af *Bosættelseslaan*, som det vilde være ønskeligt, at man kunde finde en forsvarlig Løsning paa. Selve Loven om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse havde ikke undgaaet Kritik; fra Arbejdside var man saaledes ikke helt tilfreds med dens Bestemmelser angaaende Arbejdsvilkaarene. Ved den sidste Ændring af Loven var Akkordsatserne blevet bragt i Orden, men det vilde være ønskeligt, at ogsaa Timelønsordningen blev revideret, for at et saa underordnet Punkt ikke skulde blive en Kilde til Bitterhed. Angaaende Loven om *Sikring af Arbejdskraft til Landbruget* paapegede Taleren, at den af alle Partier var blevet betragtet som en Nødlov og ingenlunde som en ideel Løsning af Problemet. Den Omstændighed, at Landbrugets Rentabilitet havde bedret sig, maatte ventes at ville bidrage til, at Spørgsmaalet om Landbrugets Forsyning med Arbejdskraft kunde ordnes paa naturlig Maade mellem Landbrugets Arbejdsgivere og deres Arbejdere. — Medens man